

Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser
Meddelelse nr. 41

Særtrykk av Norsk Geografisk Tidsskrift, Bind VI, Hefte 7, 1937

JOHN GIÆVER
NORGES SVALBARD- OG ISHAVS-
UNDERSØKELSERS EKSPEDISJONER
TIL ØST-GRØNLAND
SOMMEREN 1937

A. W. BRØGGERS BOKTRYKKERI A/S - OSLO

NORGES SVALBARD- OG ISHAVS- UNDERSØKELSERS EKSPEDISJONER TIL ØST-GRØNLAND SOMMEREN 1937

AV

JOHN GIÆVER

Sommeren 1937 blev der som vanlig sendt to ekspedisjoner til Øst-Grønland for å avløse mannskapene ved de meteorologiske stasjoner Torgilsbu og Myggbukta. Ekspedisjonen til Nordøst-Grønland førte dessuten en del folk til og fra fangststasjonene der oppe. Der blev ikke utført noe videnskapelig arbeide på disse ekspedisjonene.

EKSPEDISJONEN TIL NORDØST-GRØNLAND

Denne ekspedisjonen hadde i år et meget omfattende program, idet den i løpet av omkring 6 uker skulde besøke alle norske hovedstasjoner fra Kong Oscars Fjord på 72° n. br. i syd op til vel 76° n. br. Isforholdene ved Nordøst-Grønland var i sommer så usedvanlig vanskelige at det kan være av interesse å gi en mere utførlig rapport om ekspedisjonens forløp.

Som ekspedisjonsfartøi blev leiet M/K *Polarbjørn* av Brandal, skipper Kristoffer Marø. Fartøiet var utstyrt med ekkolodd og radiopeileapparat. Følgende 15 mann fulgte med til Øst-Grønland for å overvintre: Telegrafist Johan Holm og fangstmennene Arne Jacobsen, Anders Godager og Johan Johansen for A/S Arktisk Næringsdrift, — mag. art. Søren Richters fangstekspedisjon på 3 mann, Hermann Andresens ekspedisjon på 2 og Sigurd Tolløfsens ekspedisjon på 6 mann. Der medfulgte dessuten et parti turister under ledelse av den finske ornitolog Ludvig Munsterhjelm, nemlig svenskene dr. Ligner og friherre Anders Koskull og nordmennene overrettssakfører Kr. Delphin, tannlæge Bredo Diesen og dr. Alf Bjercke. En kjent tysk journalist, Vitalis Pantenburg fra Köln, deltok også i ekspedisjonen. Svalbardkontorets representant ombord var sekretær John Giæver.

Polarbjørn gikk ut fra Ålesund den 21. juli og møtte iskanten i tett tåke på omkring 74° n. br. ca. 100 kv.mil av kysten den 26. om kvelden.

Senkvelds den 28. lettet tåken såpass at man fikk kjenning av Jacksonøya. Som nevnt var isen meget vanskelig. Særlig nærmere land lå der store, vide baks-florer tett sammen. D/S *Veslekari*, med Louise A. Boyds Expedition, brukte omtrent samtidig ca. 14 døgn gjennom isbeltet.

Polarbjørn kom inn i en smal landråk ved Arundeløya utfor Home Forland natten til den 29. juli. Derfra gikk fartøiet nordover med kurs for Kapp Herschel. Det viste sig imidlertid at vinterisen på Claveringfjorden og Gael Hamkebukta var løsnet bare få dager tidligere. Et stort, ubrutt flak stengte kysten fra Kapp Mary på Claveringøya ut til Kapp Borlase Warren. Det er en strekning på omkring 30 km. For å komme inn i Youngsund, måtte *Polarbjørn* gå gjennom råttisflorene op under Kapp Mary, hvorfra der var en meget smal landråk forbi Kapp Breusing. Innenfor Sandøya var det omtrent isfritt.

Ved Kapp Mary lå D/S *Quest* av Bodø, kaptein Ludolf Schjelderup, og ventet på å komme sørover langs kysten. Fartøiet hadde overvintret i bunnen av Loch Fine med den franske greve Gaston Micard. Det gikk sørover samme dag og slapp heldig ut gjennom isen fra Kong Oscars Fjord omkring en uke senere.

Polarbjørn besøkte først fangststasjonen Revet. Derfra gikk fartøiet den 1. august ut til elva ved Zackenberg nordligst i Youngsund. Her blev 5 mann av Tolløfsens ekspedisjon satt i land for å fiske laks (røie) mens fartøiet var sønnenfor. I det fartøiet for avslått maskin gled inn mot land, gikk det på grunn på leirbakken utfor elveosen. Bakken går her langt ut i fjorden og er så bratt at man ikke kan rette sig efter loddsquddene. Det tilrådes skib å holde så langt vest at man har den vestligste hytta om styrbord. Da går man klar bakken og kan ankre ca. 300 m av land. For å lette *Polarbjørn* blev 16 tonn kull ført i land, og fortankene lenset for 12 tonn vann. Men leira suget skibet fast, og alle forsøk på å komme av ved egen hjelp mislyktes. D/S *Veslekari* blev derfor kalt til assistanse og drog *Polarbjørn* av grunnen den 3. august.

Andresens ekspedisjon blev landsatt på Kapp Herschel. På stasjonen Krognæs ved Kapp Stosch blev der lagt op en del parafin o. l. Derefter fortsatte *Polarbjørn* sørover mot Myggbukta. Baksen lå pakket inn til Arundeløya og den vesle holmen Utburden. Fartøiet gikk derfor

ned på innersiden av disse øyene og hadde da ubrutt vinteris om styrbord fra Grytvika ned til Kapp Broer Ruys. Fra Hold with Hope vest til Myggbukta lå isen så pakket at fartøiet brukte nærmere 20 timer på strekningen som er rundt 35 km. Vinterisen på den indre delen av bayen måtte man delvis bryte med båtene under lossingen.

Når vinterisen lå så sent på sommeren i de nordlige distriktene, kommer det sikkert av at våren og sommeren var meget kald. I motsetning til de vanlige værforhold her oppe hadde man i hele sommer til stadighet tåke og regn, med ned til 3—4 kuldegrader og sne-sludd mange netter.

Polarbjørn gikk sørover fra Myggbukta den 7. august og fikk isfritt vann sør og vest fra Kapp Franklin. Omkring 10 km vest for kappet blev materialer til en fangsthytte lempet i land. Derfra fortsatte fartøiet ned til Kapp Humboldt på Ymerøya. Her gikk Jacobsen og Godager fra borde.

Ved lakselva på Strindberghalvøya losset man neste dag en del tønner og salt til folkene som lå der og fisket, og fortsatte videre ned Frans Josefs Fjord, Antarcicsundet og Kong Oscars Fjord til fangststasjonen på Kapp Petersens. Her tok man ombord Nils Hanken og Karsten Sulebak som har overvintret siden 1934. Drivisen lå i år helt inne ved Kapp Petersens, og fartøiet fikk regulær bauging derfra ut til Antarcichamna, hvor Richters ekspedisjon gikk i land. Efter dette anløpet blev man heftet i over et døgn av tett is og tåke på tilbaketuren nordover fjorden.

Tåken lettet utpå dagen den 12. august og om kvelden gjorde man landgang på Ellaøya. En del kull blev lempet op ved den norske fangststasjonen der, og etterpå besøkte man danskene på dr. Lauge Kochs stasjon. To av besetningen der, den sveitsiske geolog Hanspetter Schaub og dansken Arne Philbert var syke. Philbert lå til sengs på andre måneden, og Schaub var såvidt kommet på benene. Begge var meget engstelig for at dr. Koch ikke skulde klare å komme gjennom isen med *D/S Gustav Holm*. Dr. Koch lå på denne tid fast i isen inne i Scoresbysund, og som man vet slapp han ut først i siste halvdel av september. En av *Polarbjørn's* passasjerer, dr. Ligner, undersøkte de syke, som han antok var blitt forgiftet av noe gammelt selkjøtt de hadde spist på en sledetur i juni. Særlig Philbert var så dårlig at lægen mente han ikke vilde kunne overleve ennu en overvintring. Giæver tilbød derfor de syke å komme med *Polarbjørn*, men da de måtte innhente dr. Kochs samtykke først, gikk fartøiet videre nordover.

Den 13. august blev utstyr og proviant losset ved fangststasjonen Hoelsbu i Moskusoksefjorden. Det var striregn og kaldt. Det kan nevnes at Levin Winther som fanger i dette terrenget siste vinter satte grønlandsrekord ved å ta 142 rev alene. Neste dag blev fiskerne på Strindberghalvøya tatt ombord med 46 tønner laks (røie). Fisken var tatt i løpet av omkring 3 uker med kastenot og i en ruse av strengnetting. Fra Strindberg fulgte 3 av Arktisk Næringsdrifts fangstfolk med til Norge, nemlig Sverre Røstad, Ole Sivertsen og Magne Råum.

Der blev lagt ut kull ved hyttene østover på Gausshalvøya. Den 15. august om morgenen anløp fartøiet igjen Kapp Humboldt og tok ombord vinterens fangst og en del utstyr. Regnet høljet ned. Utpå kvelden lå *Polarbjørn* atter utfor Myggbukta i tett is, regn og tåke. Den indre delen av bukta var pakket full av baks.

Samme dag kom der anmodning fra dr. Lauge Koch om å ta de to syke på Ellaøya med til Norge. Efter at ordre var innhentet fra Svalbardkontoret, gikk *Polarbjørn* sørover igjen, denne gangen gjennom Sofiasund, og tok de syke ombord kl. 5 om morgenen den 17. august. I løpet av dagen returnerte fartøiet samme vei og gikk op gjennom en slakke i drivisen mellom Bontekoe og Kapp Franklin. Utpå kvelden blev det stanset av tett is ca. 20 km sydost av Kapp Bennett.

Ved 5-tiden om morgenen den 18. begynte der en voldsom bevegelse i isen. Hele baksen kom brytende ned nordfra og blev klemt ned mellom Bontekoe og fastlandet. For *Polarbjørn* var stillingen en stund ganske kritisk. Slakken som fartøiet lå i seg sammen, og man måtte rømme unna isen inn i Frans Josefs Fjord. Det var såvidt fartøiet slapp forbi Kapp Franklin før baksen blev satt mot land. Presset var så sterkt, at fjorden blev pakket over 50 km innover fra kappet. *Polarbjørn* blev liggende natten over i innerkanten av baksen. Her fikk turistene høve til å skyte sine første bjørner. Det var en bingse med 3 årsunger, et meget sjeldent tilfelle. To av ungene var jevnstore, mens den tredje var adskillig mindre. Men alle tre var unger fra iår.

Den 19. august om morgenen begynte fartøiet å bauge ut av fjorden, idet det så ut til at verste ispresset hadde gitt sig. Østover fra Kapp Franklin lå imidlertid baksen fremdeles meget tett, og samtidig kom tåken settende så man bare kunde se noen få kabellengder fra skuta. Baugingen blev allikevel fortsatt på øst og nord, og senkvelds kom *Polarbjørn* ut i lettere is med store klarer. Om natten lå den stille på grunn av tåken og fortsatte neste morgen på nord-nordost i ganske åpent vann. Utpå formiddagen fikk man kjenning av toppene på

Hold with Hope gjennom tåken, hvorefter kurs blev satt rett vestover mot Myggbukta.

Det viste sig nu at hele Mackenziebukta var sperret av store florer. Skuta kunde ikke komme inn til stasjonen. En del karer gikk da med motorbåt til nærmeste land i nord efter kompasset og klarte å komme inn i bukta i en smal landråk. Vinterfangsten og noe gods blev ført tilbake samme vei. Videre tok man ombord telegrafist Henry Haug og den engelske ornitolog Edward G. Bird som sammen med sin bror Charles hadde overvintret i Myggbukta. Charles Bird blir der ennu en vinter. Lastingen var ferdig utpå natten og skuta fortsatte nordover gjennom fordelt is og i hølende regnvær.

På Jacksonøya blev noen sekker kull lagt op, og den 21. august om formiddagen kunde man igjen ta ombord Tolløfsens ekspedisjon i Youngsund. Folkene hadde i mellemtiden fisket 21 tønner røie, som blev lastet sammen med de kullene som var lagt i land efter grunnstøtingen.

Den danske stasjon på Sandodden blev besøkt både på inn- og uttur, idet fangstmannen der, Aage Hansen, tidligere hadde bedt om å få være med *Polarbjørn* hjem hvis *Gustav Holm* ikke kom inn der nordpå. Hansen hadde nu overvintret i 3 år i et trekk, og han trengte å komme hjem. Han opgav dessuten at han manglet forskjellige slags proviant. Det danske fangstselskap Nanok hadde tidligere på sommeren gjort henvendelse til Svalbardkontoret med assistanse for øie, men frabad sig senere enhver hjelp under foregivende av at *Gustav Holm* vilde klare den nødvendige beseiling. Giæver meddelte Aage Hansen dette, — og sa videre at Hansen selvsagt gjerne kunde følge med til Norge mot å betale en rimelig frakt, men at det stod til ham selv å ordne dette med Nanoks direktør, herr J. G. Jennov, som også befant sig ombord i *Gustav Holm*. Aage Hansen telegraferte til herr Jennov over *Polarbjørn's* radio, men blev nektet å reise hjem med det norske fartøiet. Han har derfor måttet bli på Grønland også innværende vinter.

Da Hansen meddelte at to sveitsiske geologer på dr. Kochs stasjon Eskimones (ca. 35 km vestom Youngsund) også gjerne vilde hjem, lot Giæver dem vite at de nu hadde et siste høve til å komme med *Polarbjørn*. På denne henvendelsen kom der ikke noe svar, og skuta fortsatte videre nordover efter et kort anløp ved Kapp Herschel.

Langs ytterkysten av Wollaston Forland lå isen meget spredt. Tolløfsens sydligste parti på 2 mann skulde settes i land på Kuhnøya,

og skuta forsøkte derfor først å komme vestover gjennom Pendulumstredet. Her møtte man imidlertid ubrutt vinteris vestligst i stredet og måtte snu. Skuta gikk så op på yttersiden av Pendulumøya, men traff igjen ubrutt vinteris som lå fra Bass Rock og rett nordost. På grunn av tett tåke kunde man ikke se om isen stengte hele Ardencaple fjordens munning. Skuta blev derfor liggende stille over natten.

Neste morgen gikk *Polarbjørn* nordover langs iskanten — fremdeles i tett tåke. Man hadde nu og da kjenning av høidedragene på Shannonøya i nordvest og kom omsider til en råk som strakte sig vestover på sørsiden av denne øya. Klaren hadde et trangt innløp gjennom isflaten (slik så det ut i tåken, men på nordsiden av råken lå der i virkeligheten en veldig, løs flore). Skuta gikk vestover og inn i råken. Tåken lettet nu, og det viste sig at det åpne vannet bare strakte sig langs øya op til Kapp Tramnitz. Ellers lå vinterisen sne-dekket og uten sprekker over hele bassenget innenfor så langt man kunde se fra tønna både mot syd, vest og nordover Shannonstredet. Skuta måtte derfor snu østover. I mellemtiden var innløpet til råken seget så meget sammen at det var såvidt skuta slapp ut i åpent vann.

Efter planen skulde Tolløfsen også belegge stasjonene i Roseneathbukta og ved Kapp Beurmann innom Koldeweyøya. *Polarbjørn* fortsatte derfor videre nordover langs ytterkysten av Shannonøya og møtte tett baks på høide med Kapp Pansch. Man bauget rett nord og en del vest inntil fartøiet var på ca. $75^{\circ} 40'$ n. br. og ca. 18° v. l. Videre forsering var umulig. Isen lå ubrutt mot vest, og baksen var så tett mot nord og nordost at der ikke var vann å se. Det satte nu inn med kuling fra nordost og snetykke, og baksen utenfor blev kjørt sammen mot sydvest. Skuta måtte derfor snu sørover igjen. Før man endelig opgav å få Tolløfsens ekspedisjon i land, ventet man noen timer østom Bass Rock for å se om uværet vilde bryte op vinterisen. Men baksen kom settende nordfra altfor hurtig. Det gjaldt bare å komme sørover fortest mulig for ikke å få skuta klemt inn mot fastisen. Og Tolløfsen måtte returnere til Norge med folk og utstyr.

Såvidt vites er det første gang siden nordmennene i 1889 begynte fangst på Nordøst-Grønland at vinterisen ikke er gått op på Ardencaple fjorden og på bassenget sønnenom Shannon om sommeren. Selv under de særdeles vanskelige forhold i 1935 kom danskene med motorbåt fra Hochstetter Forland ned til Kapp Berlin. Der forliste de ganske visst, men fjorden var iallfall gått op.

På grunn av den kalde sommeren hadde moskusen holdt sig inne i landet, og man hadde ikke fått skutt flere dyr enn der blev spist ombord efter hvert. Nu måtte skuta ha kjøtt av iallfall to dyr for hjemturen. Der var 39 mann ombord, og ingen kunde vite hvor lang tid det vilde ta å komme ut av isen. Skuta måtte derfor sørover til Claveringfjorden igjen. En dansk fangstmann, Hennings, som skulde være med fra Sandodden til Hochstetter Forland, måtte dessuten bringes tilbake til Sandodden.

Det blev imidlertid ikke helt enkelt å komme ned til Claveringfjorden. Omtrent på høide med Pendulumstredet lå baksen nu pakket i landet. Utenfor denne iskanten var der fremdeles adskillig åpen is. Men efter hvert som fartøiet kom sørover, stakk tett-kanten lengere og lengere fra land. Som det senere viste sig, lå denne pakk-strimmelen fra Pendulumstredet og utover i sydost helt ned til ca. 74° n. br. For å komme rundt enden av strimmelen, måtte *Polarbjørn* derfor følge kanten over 30 naut. mil til havs. Den 24. august utpå kvelden fant man et innsmett mellem noen store florer og slapp inn mot vest. Innenfor beltet var der fordelt baks og dels åpent vann. Skuta gikk op mot Kapp Herschel for å sette Hennings i land der; men utpå natten røk det op sterk storm fra nordost. Dette blir jo rett avlands storm ved dette kappet, men likevel gikk sjøen så høi og krapp at den drog grunnbrått lange veier av land, og rokket gjøv over skuta. *Polarbjørn* slingret over til Kapp Mary og tørnet i le der. Stormen spaknet om morgenen, og Hennings blev ført til Sandodden. Derefter gikk man litt lenger op i Youngsund og skjød to moskusokser. Mens jakten pågikk, blev skuta gjort sjøklar, og man tok fatt på hjemturen den 25. august om kvelden. Det skal tilføies at *Polarbjørn* hele tiden hadde telegrafisk forbindelse med Eskimones.

Stormen hadde revet op den ovenfor omtalte isstrimmelen slik at skuta kunde gå ut i isen sydost for Kapp Herschel. Her var der til dels tett baks vekslende med lange klarer. Tåken var nu helt tett igjen, og skuta gikk efter hvert meget på sydost »for å leite etter kant«. Den 26. om kvelden kom man ut i pakket kant av sjøspylte småflak. Der var sterkt drag gjennom isen. Ved midnatt var *Polarbjørn* i åpent hav efter å ha gått gjennom et ca. 95 kv. mil bredt isbelte på omkring et døgn.

Den 28. august stoppet skuta under Jan Mayen og tok ombord to av Værvarslingens folk, telegrafist Arne Erlandsen og fangstmann Kvive Andersen. Derefter blev kurs satt for Ålesund. Like før av-

reisen fra Jan Mayen fikk man den siste anmodning fra danskene om assistanse. Det var de to karene på Eskimones som omsider hadde kunnet bestemme sig til å ta hjem med *Polarbjørn*. Men nu var det selvsagt for sent.

Fartøiet kom til Ålesund den 1. september kl. 5 morgen. Som et kuriosum kan nevnes at der var representanter for 7 nasjoner ombord på hjemreisen.

EKSPEDISJONEN TIL SYDØST-GRØNLAND

Besetningen på Torgilsbu Radio bestod i sesongen 1936—37 av telegrafist Ragnar Eggesvik, altnuligmann Severin S. Brandal og kokk Arne Dobloug. Disse skulde hentes hjem i år, og den nye bestyrer telegrafist Sverre Aaseth, kokk Sigvald S. Brandal og altnuligmann Walter Molt skulde settes over med proviant og utstyr for en ny overvintring. Som ekspedisjonsskib blev leiet M/S *Brandal* av Brandal. Skipper var Sivert Engeset fra Volda.

Brandal gikk ut fra Ålesund den 2. august og var først innom Storfjorden (Kangerdlugsuak) for å inspisere de norske husene der. Til Storfjorden kom skuta den 11. august og fant den fullpakket av kalvis og en del baks. Neste dag blev kursen satt sørover. Omtrent tvers av Kapp Løwenørn møtte skuta en del drivis den 14., og fra Kapp Møsting til Skjoldungen lå isen ca. 20 kv.mil av land. Neste dag gikk man inn i Sørfjorden til Trollbotn og prøvet å fiske røie i elven der. Det blev bare en tønne. *Brandal* gikk dagen efter ut i åpent hav og fortsatte nedover langs kysten. Fra Umanak til Kapp Tordenskiold lå isen ca. 25 kv.mil av land.

Den 16. august ankret skuta ved Torgilsbu. Efter å ha losset her gikk man ned i Lindenowfjorden og satte op en ny bistasjon på Møretun den 20. august. Den gamle hytta var blåst på sjøen høsten 1933. Husene i Hornfjorden og Mortensenfjorden blev inspisert.

Utpå kvelden den 23. august gikk skuta nordover langs kysten igjen og kom til Faksebukta på Island den 29. Her lastet man hvalkjøtt fra kokeriet *Labor* og begav sig på hjemturen. På grunn av uvær og motvind kom skuta til Brandal først den 7. september kl. 20.

NORGES SVALBARD- OG ISHAVS-UNDERSØKELSER

Observatoriegaten 1, Oslo

MEDDELELSER:

- Nr. 1. PETTERSEN, K., *Isforholdene i Nordishavet i 1881 og 1882*. Optrykk av avis-artikler. Med en innledn. av A. Hoel. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 1, h. 4. 1926.
- „ 2. HOEL, A., *Om ordningen av de territoriale krav på Svalbard*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 2, h. 1. 1928.
- „ 3. HOEL, A., *Suverenitetsspørsmålene i polartraktene*. — Særtr. av Nordmands-Forbundet, årg. 21, h. 4 & 5. 1928.
- „ 4. BROCH, O. J., E. FJELD og A. HØYGAARD, *På ski over den sydlige del av Spitsbergen*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 2, h. 3—4. 1928.
- „ 5. TANDBERG, ROLF S., *Med hundespenn på eftersøkning efter „Italia“-folkene*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr. b. 2, h. 3—4. 1928.
- „ 6. KJÆR, R., *Farvannsbeskrivelse over kysten av Bjørnøya*. 1929.
- „ 7. NORGES SVALBARD- OG ISHAVS-UNDERSØKELSER, *Jan Mayen. En oversikt over øens natur, historie og bygning*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 2, h. 7. 1929.
- „ 8. I. LID, JOHANNES, *Mariskardet på Svalbard*. II. ISACHSEN, FRIDTJOV, *Tidligere utforskning av området mellem Isfjorden og Wijdebay på Svalbard*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 2, h. 7. 1929.
- „ 9. LYNGE, B., *Moskusoksen i Øst-Grønland*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 3, h. 1. 1930.
- „ 10. NORGES SVALBARD- OG ISHAVS-UNDERSØKELSER, *Dagbok ført av Adolf Brandal under en overvintring på Øst-Grønland 1908—1909*. 1930.
- „ 11. ORVIN, A. K., *Ekspedisjonen til Øst-Grønland med „Veslekari“ sommeren 1929*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 3, h. 2—3. 1930.
- „ 12. ISACHSEN, G., *I. Norske Undersøkelser ved Sydpollandet 1929—31. II. „Norvegia“-ekspedisjonen 1930—31*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 3, h. 5—8. 1931.
- „ 13. *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelers ekspedisjoner sommeren 1930*. I. ORVIN, A. K., *Ekspedisjonen til Jan Mayen og Øst-Grønland*. II. KJÆR, R., *Ekspedisjonen til Svalbard-farvannene*. III. FREBOLD, H., *Ekspedisjonen til Spitsbergen*. IV. HORN, G., *Ekspedisjonen til Frans Josefs Land*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 3, h. 5—8. 1931.
- „ 14. I. HØEG, O. A., *The Fossil Wood from the Tertiary at Myggbukta, East Greenland*. II. ORVIN, A. K., *A Fossil River Bed in East Greenland*. — Særtr. av Norsk Geol. Tidsskr., b. 12. 1931.
- „ 15. VOGT, T., *Landets senkning i nutiden på Spitsbergen og Øst-Grønland*. — Særtr. av Norsk Geol. Tidsskr., b. 12. 1931.

- Nr. 16. HØEG, O. A., *Blütenbiologische Beobachtungen aus Spitzbergen*. 1932.
- ” 17. HØEG, O. A., *Notes on Some Arctic Fossil Wood, With a Redescription of Cupressinoxylon Polyommatum, Cramer*. 1932.
- ” 18. ISACHSEN, G. OG F. ISACHSEN, *Norske fangstmenns og fiskeres ferder til Grønland 1922—1931*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 4, h. 1—3. 1932.
- ” 19. ISACHSEN, G. OG F. ISACHSEN, *Hvor langt mot nord kom de norrøne grønlandinger på sine fangstferder i ubygdene*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 4, h. 1—3. 1932.
- ” 20. VOGT, TH., *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers ekspedisjon til Sydøstgrønland med „Heimen“ sommeren 1931*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 4, h. 5. 1933.
- ” 21. BRISTOWE, W. S., *The Spiders of Bear Island*. — Repr. from Norsk Entomol. Tidsskr., b. 3, h. 3. 1933.
- ” 22. ISACHSEN, F., *Verdien av den norske klappmyssfangst langs Sydøst-Grønland*. 1933.
- ” 23. LUNCKE, B., *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers luftkartlegning i Eirik Raudes Land 1932*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 4, h. 6. 1933.
- ” 24. HORN, G., *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers ekspedisjon til Sydøstgrønland med „Veslemari“ sommeren 1932*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 4, h. 7. 1933.
- ” 25. ORVIN, A. K., *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers ekspedisjoner til Nordøst-Grønland i årene 1931—1933*. — *Isfjord fyr og radiostasjon, Svalbard*. Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 5, h. 2. 1934.
- ” 26. GRIEG, J. A., *Some Echinoderms from Franz Josef Land, Victoriaøya and Hopen. Collected on the Norwegian Scientific Expedition 1930*. 1935.
- ” 27. MAGNUSSON, A. H., *The Lichen-Genus Acarospora in Greenland and Spitsbergen*. — Repr. from Nyt Magazin for Naturvidensk. B. 75. 1935.
- ” 28. BAASHUUS-JESSEN, J., *Arctic Nervous Diseases*. Repr. from Skandinavisk Veterinær-Tidsskrift, No. 6, 1935.
- ” 29. I. KOLSRUD, O., *Til Østgrønlands historie*. II. OSTERMANN, H., *De første etterretninger om østgrønlandingerne 1752*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 5, h. 7. 1935.
- ” 30. TORNØE, J. KR., *Hvitserk og Blåserk*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 5, h. 7. 1935.
- ” 31. HEINTZ, A., *Holonema-Reste aus dem Devon Spitzbergens*. — Sonderabdr. aus Norsk Geol. Tidsskr., b. 15, 1935.
- ” 32. ORVIN, A. K., *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers ekspedisjoner i årene 1934 og 1935*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 5. 1935.
- ” 33. OSTERMANN, H., *Dagbøker av nordmenn på Grønland før 1814*. 1935.
- ” 34. LUNCKE, B., *Luftkartlegningen på Svalbard 1936*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 6. 1936.
- ” 35. HOLTEDAHL, O., *On Fault Lines Indicated by the Submarine Relief in the Shelf Area West of Spitsbergen*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 6, h. 4. 1936.
- ” 36. BAASHUUS-JESSEN, J., *Periodiske vekslinger i småviltbestanden*. — Særtr. av Norges Jeger- & Fiskerforb. Tidsskr. h. 2 og 3, 1937.
- ” 37. ORVIN, A. K., *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers ekspedisjoner til Øst-Grønland og Svalbard i året 1936*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 6, h. 7. 1937.
- ” 38. GIÆVER, JOHN, *Kaptein Ragnvald Knudsens ishavsferder*. Sammen-arbeidet efter hans dagbøker, rapporter m.v. 1937.
- ” 39. OSTERMANN, H., *Grønlandske distriktsbeskrivelser forfattet av nordmenn før 1814*. 1937.
- ” 40. OMANG, S. O. F., *Über einige Hieracium-Arten aus Grönland*. 1937.
- ” 41. GIÆVER, JOHN, *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelsers ekspedisjoner til Øst-Grønland sommeren 1937*. — Særtr. av Norsk Geogr. Tidsskr., b. 6, h. 7. 1937.